

Трѣбаше да са работи скоро и живо. Сѣщата вечерь ние възсѣднахме конете си, нападнахме на черкезскиятъ таборъ и разбихме го. Богатиятъ черкезинъ и неговиятъ синъ побѣгнаха, ако и да бѣха наранени; а останалите бѣха принудени да оставатъ селото и да са заселатъ въ Ямболъ. Трѣба да кажа и това, че ние земахме отъ черкезите 2,000 полимперияла. Разбира се, че послѣ гореказанното происшествие ние не можѣхме вече да останеме въ Стрѣлжа, защото турската власть прерови сичките села. Ние отидохме въ Ямболъ и скрихме са близо до самиятъ конакъ. Когато работата поутихна, то пакъ възсѣднахме конете си и дойдохме въ сливенските лози, които са наричатъ гючменски лози. На това мѣсто са заклѣхме да махнеме отъ свѣтътъ кадията, който бѣше онеправдиль много християне, който бѣше ограбилъ много вдовици и сирачета и който бѣше расплакалъ и малко и голѣмо. На тоя кадия името бѣше Али-ефенди. Трѣбаше да са праватъ планове. Стоянъ отиде съ приятелите въ градътъ, а азъ останахъ самъ, отидохъ на Сините-камъне и скрихъ са на онова мѣсто, което са нарича Змѣйовъ-долъ; но не можахъ да остана дълго време и на това мѣсто. Подиръ два дена са захванаха твърде силни вѣтрове, голѣми снѣгове и ягка зима. Вѣтарътъ бѣше до толкова силенъ, щото обаряше и керемидите отъ къщята. Какво да права? Послѣ дълги размишления, азъ са рѣшихъ да ида въ градътъ. Когато намѣрихъ Стояна, то са извѣстихъ, че приятелите сѣ намислиле да нападнатъ на кадийскиятъ конакъ сѣщата вечерь. Направихме планътъ и раздѣлихме са